

Ponedjeljak, 28 Ožujka 2011, 15:37 CDT

Vida Cropas

Sott. net

Komentar: Ovaj uradak je iskrena, osobna i dramatična ilustracija psihopatije na djelu u „normalnom“ obiteljskom okruženju. Mnogi ljudi će se moći identificirati sa puno stvari, ili sa cijelom pričom i to sve iz nesretnog ali neprocjenjivog iskustva, kako jedan jedini psihopat može mučiti toliko drugih ljudi, spojiti se sa legalnim i socijalnim sustavima i namjestiti sve da odabrana žrtva bude jedina koja ima problem. Vidina priča o opstanku jasno otkriva podmuklost psihopatije na interpersonalnom nivou, i trebala bi nas sve zamisliti o šteti koju mogu iskovati samo jaki psihopati na pozicijama od autoriteta.

„To je u tvojoj glavi – uvijek je sve to bilo u tvojoj glavi! Simon je dobar čovjek!“ Čak i ako tisuću ljudi vjeruje povjeruje i odluči pratiti laž ili čak odluči ustati u obranu predatora, na kraju sve što ostaje je ipak laž. I da, takve konfrontacije uzimaju emocionalni i fizički danak, dok Simon likuje kako njegova pažljivo trenirana legija zbraja bodove dok nanosi bol.

U stvari, Simon je planirao psihološku konfuziju, tjeskobu, stres i tugu koje su nastale svaki put kad su me moja djeca, prijatelji i obitelj, napali.

Suze su tekle, motivacije je nestalo, a uslijedila je nesanica: uskoro me je širok spektar simptoma upozoravao da će uslijediti kronične bolesti ako ne sredim te probleme.

Stoga sam bila prisiljena da se suočim sa mojim vlastitim demonima i postavim teška pitanja: Kako moje starije dijete može zaboraviti tko sam i za što sam? Kako njegovateljski odnos može odjednom postati zatrovan? Kako zakonski i pravni sustav može biti nasamaren?

Trebale su mi godine da shvatim kakve su mračne i brutalne sile promijenile moj život, veze i okolnosti. Morala sam propitkivati i istražiti svoja najdublja uvjerenja, jer sam vjerovala da su svi ljudi u biti dobri.

To je bez sumnje bila najveća pogreška u mom odgoju. Sada, razumijem da psihopati uživaju u nanošenju boli i pravljenju štete; to je njihov sport da pronalaze lak plijen.

Dok sam bila u potrazi za istinom, saznala sam za informacije iz knjiga koje su pojasnile i potvrdile ono što sam već znala u sebi i ono što sam osjećala u dubini duše.

Dr. Robert Hare, tvrdi da sa barem 2 milijuna psihopata u Sjevernoj Americi, zapravo će svatko, barem jednom u svom životu, biti žrtva predatora (Without Conscience p.2). Kevin

Hogan i James Speakman objašnjavaju tehnike Covert Persuasion (Prikrivenog Uvjeravanja op. prev) dok je Amy J.L. Baker u knjizi *Breaking the Ties that Bind* objasnila kako se djeca mogu programirati i uvjetovati da djeluju kao dječja vojska protiv roditelja na meti.

Čini se da psihopati jako dobro poznaju ove strategije; možda su im čak i urođene. Zbog toga se smatrajte upozorenima: predatori će vas spaziti kad vam je pomoć najviše potrebna, on ili ona će osjetiti što vam treba i to će vam omogućiti.

On ili ona će koristiti strategiju umne manipulacije u formama sublimacije (nepoželjne stvari postat će poželjne i obrnuto), neuro jezičnog programiranja (Neuro Linguistic Programming (NLP)) i ostalih retoričkih načina. Vaše vlastite moralne vrednote i norme bit će korištene da bi vas se kontroliralo i držalo u zatočeništvu.

Jednom kad vas zarobi i postavi u klopku, psihopat će se vama hraniti tako što će uzrokovati nepovratnu štetu i devastaciju: više nikad nećete biti isti. Ovo je priča moje vlastite nesreće.

Moje iskustvo počelo je kad sam imala 26 godina i kad sam bila samohrana majka troje djece.

Dolazim iz jako nefunkcionalne obitelji; moj otac je bio shizofrenik, a majka je imala bipolarni poremećaj; ovo je psihopata kasnije koristio da bi potvrdio njegove tvrdnje o mojoj mentalnoj nestabilnosti. Stvari su postale još gore kad su u periodu od 1981 do 1983 umrli moja majka, zaručnik i najbolja prijateljica. Moj se svijet tada srušio, osjećala sam se slomljeno i ranjeno. Krv privlači predatore, isto kao novac i imovina. Moja majka je došla iz bogate obitelji, novčana ostavština je bila nesređena i zapletena, te su trebale godine da se sve to sredi. Uskoro je, atraktivan čovjek, koji je tvrdio da je umjetnik, kao i moja sestra, ušao u moj život, isto kao i moja sestra i on je bio šarmantan, govornik, zabavan i vrlo inteligentan.

Činilo se da zna mnogo o stvarima u svijetu, ženskim problemima i kako da zabavi djecu. Mogao je obogatiti svaku konverzaciju i činilo se da zna podosta o svemu i svačemu. Komentirao je kako ga jedna od mojih djevojčica podsjeća na njegove kćeri blizanke.

Činilo se da sam na njega nalijetala svugdje po gradu. Rekao je da je to sudbina i da bi se trebali vjenčati, molio me da mu dozvolim da makne svu tugu iz mog srca. Rekao je da mu se čini da poznaje mene i moju djecu cijeli život i sve što želi je da osigura sreću i sigurnost djeci i meni, i da mi tu sreću i sigurnost zaslužujemo. Tada nas je pozvao u posjet svojim rođacima, dobrim i poštenim ljudima sa sela zdravima i čilima kao i zemlja koju su obrađivali.

Pogriješila sam i mislila sam da je on anđel, i tako pristala na vjenčanje s nekim ko mi se činio poznat i ko je ličio na moju sestru. Šest godina našeg braka se odigravalo na vrlo izoliranom mjestu u preriji. Ja sam tamo odvedena u stanju otupljenosti nakon smrti naše prve bebe.

Tamo, sam dobila još dvoje djece, sina i kćer. Ja sam radila većinu posla u našoj seoskoj prodavaonici dok se on prinio o „odnosima s javnošću.“ Naš se brak počeo pokazivati u pravom svijetlu nakon diobe novca sa imanja. Tvrdio je da je impotentan i ostajao je van po cijele noći, nakon što je godinu dana odbijao savjetovanje, on je predložio da si nađem ljubavnika.

Uskoro su zlokobna ogovaranja počela kružiti gradom. Iako se tako naš brak završio, Simon je tvrdio da me još uvijek voli i molio me za zajedničko skrbništvo nad djecom. Nadajući se mirnom razvodu kao što je on imao sa svojom prvom ženom i vjerujući da otac mora imati stalno mjesto u životu svoje djece, pristala sam na to.

Nakon detaljnog razvodnog ugovora kojeg su sastavili odvjetnici, dozvolila sam Simonu da ode sa djecom na jednu školsku godinu da bi smo djecu obranili od ogovaranja i zadirivanja u školi i da bi pokazala svoju dobru volju prema zajedničkom skrbništvu, da bi se stabilizirala i da bih pripremila naš dom na novom imanju. Pa ipak, ubrzo nakon što su djeca krenula u školu u drugom okrugu, Simon me je počeo ocrnjivati pred djecom, obitelji i prijateljima. Bio je toliko uvjerljiv da su mnogi povjerovali njegovim lažima. Jedna od njegovih strategija je bila ta da uznemiri djecu do suza, te ih usred noći stavi blizu telefona dok bi telefonirao ljudima – metama i ubjeđivao ih kako sam prolupala.

Tada, je njegove tek stvorene vjernike koristio da bi te iste laži pričali djeci! Moj odvjetnik mi je rako da ćemo morati ići na sud da bi dobila djecu nazad, jer nam je ugovor o rastavi takav kakav jeste. Kao što neko od vas to znaju, ovo je jako dug proces. Stoga je Simon iskoristio tu cijelu školsku godinu da bi ograničio moj pristup djeci (iako u našem dogovoru stoji „slobodan pristup“) i da bi nastavio sa kampanjom protiv mene.

On je također koristio djecu kao pijune da bi od mene iznudio novac i razne potrepštine. Ne razumijevajući njegovo ponašanje, i na savjet jedne od njegovih zabrinutih tetki, počela sam pričati sa njegovim prijateljima da bih otkrila da žena i djeca za koju je tvrdio da su njegova bivša žena i kćeri blizanke, sa kojima je periodično razgovarao telefonom u stvari samo prijatelji i da se on pretvarao. On je svoju varku uspješno održavao cijelih šest godina! On je također uzeo sav novac koji sam dobila od naslijeđa.

Dok sam bila trudna i hospitalizirana zbog ostatka posteljice iz prethodne trudnoće (placenta previa), morala sam staviti svoj novac na zajednički račun jer je on ostao kući, plaćao račune i brinuo se o djeci. Nakon što sam se vratila, objasnio mi je da nije ostalo više ništa novca jer je platio sve naše dugove. Kasnije, nakon njegova odlaska se otkrilo da je ostalo puno toga neplaćeno, nakon što su stigli računi!

Na kraju školske godine, na osnovi svega što su o meni čuli, sud je dodijelio istražitelja koji je preporučio da se Simonu da puno skrbništvo nad svom mojom djecom iako je on bio otac samo dvojici od moje djece. Zbog nedoličnog ponašanja kojem sam ja imala prilike prisustvovati za vrijeme limitirane posjete, sumnjala sam da ih Simon seksualno uznemirava. Iako sam znala da neke neskrupulozne žene igraju na ovu kartu da bi dobile skrbništvo nad djecom, uvjeravam vas da ovo nije bio moj primarni motiv.

Bila sam prevarena i manipulirana i općenito sam strahovala za dobrobit svoje djece jer sam shvatila da Simon nije čovjek kakav se činio. Konfrontirala sam se sa svojom najstarijom kćerkom i pitala je da li je Simon ikada dirao na seksualan način. Šutala je. Nastavila sam govoriti da će nakon što Simon dobije puno skrbništvo nad djecom, zasigurno pojačati seksualno iskorištavanje i da ću ja ostati potpuno nemoćna da joj pomognem.

Ona je tada iznijela brojne incidente kad bi on ušao u banju ili njenu sobu bez najave i tada bi napravio sirove komentare o njenom seksualnom razvoju. U dva odvojena navrata on je dirao njene grudi dok je ona spavala. Pozvala sam policiju koja je napravila dugačak zapis. Pa ipak, moja izjava je stigla na sud tek nakon godinu dana nakon što sam sama obavila posao RCMP-a (Royal Canadian Mounted Police). Otkrila sam da je to zato jer sam ja viđena kao „ogorčeni učesnik u procesu dobivanja skrbništva nad djecom“ tako da je RCMP vjerovala Simonu, i tako policija nije provjerila Biro za protekciju djece, gdje je u stvari, zabrinuta stranka bez dodira sa nama već ispunila izvješće. Iako je Simon bio u dobitnoj poziciji, nestao je, vjerojatno zato što se bavio kriminalnim aktivnostima i to ispod radara RCMP.a...

Sada, 20 godina nakon svega toga, otkrila sam da je bilo „Zastoja u proceduri“ što me je prinudilo na neka pitanja:

- Da li je zlostavljač djece uspio umaknuti zato jer ga RCMP nije u stanju locirati?
- Da li ga to čini manje opasnim za djecu u okolini?
- Zašto me nisu obavijestili?

Jedino što mogu zaključiti, da je Simon imao prijatelje na visokim dužnostima jer je u prosincu 1991, Kanada ratificirala i potpisala UN Konvenciju o pravima djece. Kao članica potpisnica, Kanada je obavezna vršiti potpisane obaveze u skladu sa postojećim pravnim normama o pravima djece i mladeži.

Kad se radi o zlostavljanju djece, ne postoji zastara u pravnom postupku unutar Kanade. Pa kako i zašto su ove optužbe ostale neriješene! Po mom vlastitom mišljenju RCMP i Krunski tužitelj su na takav način dali seksualnim predatorima pravo da nastave povrjeđivati djecu, i zato ja osporavam njihovu odluku.

Nisam imala prilike čuti o PAS (Parental Alienation Syndrom – Sindrom otuđenja roditelja) do prije par godina. Pa ipak, točno opisuje što je Simon uradio sa djecom. Moja djeca poslije toga više nikada nisu bila ista; oni još uvijek vjeruju u mnoge laži i izokrenutu istinu i gledaju na mene kao da sam nerazumna.

Oni misle da je moje razumijevanje cijele situacije, pogrešno. Ovo još uvijek utječe na naše odnose. Sada mi je jasno da je PAS programiranje postalo dio sustava dječje psihe/uvjerenja i nažalost, može ostati takvo kroz cijeli njihov život.

To mi barem daje snage da budem strpljiva jer znam da su i oni sami žrtve. Pa ipak zabrinuta sam da će Simonovo zlostavljanje preći dalje sve do mojih unuka. I ostali rođaci također imaju mnoge od spomenutih simptoma pošto su bili programirani na isti način sa istim programiranim uvjerenjima.

Nekoliko PAS strategija koje je Simon koristio:

- Uznemiravanje djece, prisiljavati ih da telefoniraju da bi uznemirili rođake, i tada prisiliti ove ljude da osjete roditeljsku povezanost sa djecom, preispitujući moje motive, integritet i ubrojjivost.
- Ubjeđivanje djece da ih finansijskim ne podupirem iako sam plaćala velike Simonove račune i velikodušno podupirala djecu čak i kad to nije bilo zahtijevano od strane suda.
- Tjeranje djece da od mene iznuđuje novac i optuživanje mene da ne doprinosim – radim na dobrobit nasilnika.
- Mene je okarakterizirao kao drolju ispred djece iako je sam bio promiskuitetan jer je zime kad se izdavao da pati od „impotencije“ napravio dijete jednoj 20 godišnjoj djevojci!
- Prijetio je da će prestati voditi brigu o našem 8 godišnjem djetetu ako me posjeti u isto vrijeme kad je i moj novi partner u kući.
- Djecu je sprječavao da se viđaju sa mnom za vrijeme dogovorenih zajedničkih aktivnosti tako što bi ih držao zaposlenima dok su djeca trebala biti sa mnom.
- Ograničavajući moje posjete, ponovi i nanovo, koristeći djecu kao vojnike da bi sve to opravdao...
- Kvario je djecu, s time što ih je učio da je laganje, prevara i manipulacija „dozvoljeno i normalno ponašanje.“

Sva ta događanja su u skladu sa PAS i opisana su u pismima i izjavama danim pod prisegom za taj dio period.

Lako se postaje ogorčen i ciničan kad se iskusi izdaja i zlostavljanje. Također je lako sumnjati u vlastite percepcije i mentalne mogućnosti kad oni koje volite vas pokušavaju ubijediti da ste „paranoidni i da trebate pomoć!“

Pa ipak, nikad ne nasjedajte na takve stvari. Istražujte, procesuirajte, ostanite jaki i vjerujte svojim osjećajima. I vi ćete opstati i postati mudriji i jači jer ste sve to preživjeli. O, i usput, ako ste preživjeli takvu nepravdu i ako razumijete što sam preživjela, onda dobrodošli, probudili ste se i prosvijetlili ste se. Opstat ćemo!

Citirani radovi:

Hare, Robert D., *Without Conscience*, The Guilford Press, 1999

Hogan Kevin and Speakman James, *Covert Persuasion*, New Jersey, John Wiley & Sons inc. 2006

Baker J.L. Amy wrote *Breaking the Ties that Bind*, New York, W.W. Norton & Company, 2007

Članak prenesen sa: <http://www.matrixworld-loviste.com/prerusenivragovi.htm>

Originalni tekst možete ptočitati [ovdje](#) .

Ovdje može biti Vaša reklama